

# UNIVERSITETET I OSLO

Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet

Eksamen i: Fys1120 og Fys1120L

Tidsrom: Onsdag 20 desember 2023, 09:00 til 13:00

**Sensorveiledning.** Merk at vi krever fysiske resonnementer og referanser til hvilke lover man tar utgangspunkt i for å få full uttelling i en oppgave. Hvis man ser på en krets skal man angi at man bruker Kirchoffs lov og ikke bare skrive den opp. Det er slik man dokumenterer hvordan man har løst en oppgave og hvordan man har tenkt når man løser en oppgave.

Hver deloppgave gis en score fra 0 til 5 hvor 5 svarer til feilfri løsning.

Merk at det også gjøres kvalitative vurderinger av hver enkelt deloppgave i tillegg til denne veiledningen. Sensoren kan skjønnsmessig gjøre vurderinger som avviker noe fra retningslinjene gitt her.

## Oppgave 1: To ladninger

To ladninger ligger i vakuum. Ladningen  $Q_1 = 3q$  ligger i punktet  $(-a, 0, 0)$  og ladningen  $Q_2 = q$  ligger i punktet  $(a, 0, 0)$ .

a) Hva er det elektriske potensialet i origo?

**Answer.**  $V(x) = \frac{4q}{4\pi\epsilon_0 a}$

**Solution.** Vi finner det elektriske potensialet i punktet  $\mathbf{r} = (0, 0, 0)$  ved å anvende superposisjonsprinsippet og summere bidragene fra hver ladning:

$$V(x) = V_1(x) + V_2(x) = \frac{Q_1}{4\pi\epsilon_0 R_1} + \frac{Q_2}{4\pi\epsilon_0 R_2}, \quad (1)$$

hvor  $\mathbf{R}_1 = \mathbf{r} - \mathbf{r}_1 = (0, 0, 0) - (-a, 0, 0) = (a, 0, 0)$  og  $\mathbf{R}_2 = \mathbf{r} - \mathbf{r}_2 = (0, 0, 0) - (a, 0, 0) = (-a, 0, 0)$ , slik at  $R_1 = a$  og  $R_2 = a$ . Dermed er potensialet:

$$V(x) = \frac{3q}{4\pi\epsilon_0 a} + \frac{q}{4\pi\epsilon_0 a} = \frac{4q}{4\pi\epsilon_0 a}. \quad (2)$$

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Elektrisk potensial,  $\mathbf{R}$ -vektor.*

- Trekk 1 om man kun setter inn  $a$  under brøkstreken uten å forklare hvorfor med figur eller argument.
- Trekker 1 om man ikke nevner superposisjonsprinsippet eller ikke forklarer hvorfor man summerer.
- Trekker 1 om man bruker feil uttrykk for  $V$ , f.eks.  $q/4\pi\epsilon_0 R^2$
- Trekker 1 om man har glemt  $\epsilon_0$
- Trekker 3 om man har regnet ut feltet i stedet for potensialet, men har gjort dette riktig.
- Gi 1 om man først regner ut feltet i origo og så integrerer dette for å finne potensialet
- Trekker 3 om man regner ut en vektor i stedet for en skalar for skalarpotensialet.
- Trekker 3 om man gir  $R_1$  eller  $R_2$  fortegn.

b) Vil det elektriske potensialet være null et sted på  $x$ -aksen mellom de to ladningene? Begrunn svaret.

**Answer.** Nei

**Solution.** Nei. Det elektriske potensialet vil være positivt alle steder i rommet fordi det vil være summen av to positive bidrag fra hver ladning. Det er kun uendelig langt borte at potensialet vil gå mot null.

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Elektrisk potensial vs elektrisk felt. Superposisjonsprinsippet. Ladning.*

- Hensikten her er å demonstrere sin kompetanse. Det gir kun 2 poeng om man kun påpeker at potensialet kan være vilkårlig ved valg av referanseverdi uten å regne det ut.
- Det gir kun 1 poeng om man kun har riktig svar, men ingen begrunnelse.
- Vi ser her etter et svar som viser at man forstår at summen av positive tall ikke kan være null. Forskjellige argumenter som viser denne forståelse gis 5. Argumenter som baserer seg på at det gjøres et arbeid ved å forflytte en testladning inn i origo eller ut fra origo er også gode og gis 5 hvis argumentene er fysisk holdbare.
- Gir 1 dersom man argumenterer for at potensialet må være null mellom de to ladningene.
- Det er ikke tilstrekkelig å kun si at potensialet ikke vil være null fordi begge ladningene er positive. Man må ta med et argument som forklarer hvorfor dette er viktig. (Gir bare 1).

**Oppgave 2: Kule i vann**

En kule av plast med radius  $a$  og dielektrisk konstant  $\epsilon_0$  har en ladning  $Q$  som er uniformt fordelt i hele kulen. Plastkulen er plassert i vann med dielektrisk konstant  $\epsilon_2 = 100\epsilon_0$ .

a) Finn det elektriske feltet  $\mathbf{E}(r)$  som funksjon av avstanden  $r$  til sentrum i kulen.

**Answer.**

$$E_r = \begin{cases} \frac{Q(r/a)}{4\pi\epsilon_0 a^2} & r \leq a \\ \frac{Q}{4\pi\epsilon r^2} & r > a \end{cases} \quad (3)$$

**Solution.** Vi anvender Gauss lov for dielektriske materialer. Fordi systemet består av en kule forventer vi at det elektriske feltet har kulesymmetri. Vi forventer at feltet kun avhenger av avstanden  $r$  til sentrum i kulen og at feltet ikke kan ha noen andre komponenter enn en radial komponent. En tangential komponent av feltet må være null, fordi vi kan rotere kulen om en akse gjennom et punkt uten at det fysiske systemet endrer seg, og da kan heller ikke det elektriske feltet endre seg. Derfor er  $\mathbf{E}(\mathbf{r}) = E_r(r)\hat{\mathbf{r}}$ . Vi bruker Gauss lov med en kuleformet Gaussflate med radius  $r$ . På denne kuleflaten er det elektriske feltet  $E_r$  og også  $D_r$  konstant. Gauss lov gir at

$$\oint_S \mathbf{D} \cdot d\mathbf{S} = D_r \oint_S dS = Q_{in}, \quad (4)$$

fordi  $d\mathbf{S} = \hat{\mathbf{r}}dS$ . Her er arealet av kuleflaten  $\oint_S dS = 4\pi r^2$ . Hva er  $Q_{in}$ ? Når  $r > a$  så er  $Q_{in} = Q$ . Når  $r \leq a$  så er  $Q_{in} = v_r \rho$  hvor  $v_r$  er volumet av en kule med radius  $r$ ,  $v_r = 4\pi r^3/3$  og  $\rho$  er ladningstettheten,  $\rho = Q/(4\pi a^3/3)$ . Det gir at  $Q_{in} = Q(r/a)^3$ . Gauss lov gir da at for  $r > a$ :

$$4\pi r^2 D_r = Q \quad \Rightarrow \quad D_r = \frac{Q}{4\pi r^2}. \quad (5)$$

Vi bruker så at  $\epsilon E_r = D_r$  slik at

$$E_r = \frac{Q}{4\pi\epsilon r^2} \quad r > a. \quad (6)$$

For  $r \leq a$  gir Gauss lov at:

$$4\pi r^2 D_r = Q(r/a) \quad \Rightarrow \quad D_r = \frac{Q(r/a)}{4\pi a^2}. \quad (7)$$

og siden  $\epsilon_0 E_r = D_r$  for  $r \leq a$  finner vi:

$$E_r = \frac{Q(r/a)}{4\pi\epsilon_0 a^2}. \quad (8)$$

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Gauss lov og polarisasjon.*

- Trekker 1 hvis man ikke begrunner hvorfor man kun tar med den radiale delen av feltet - altså at man ikke kommenterer eller begrunner hvorfor  $E = E_r(r)\hat{\mathbf{r}}$ . Å påpeke kule-symmetri er vanligvis tilstrekkelig.
- Trekker 1 hvis man bruker areal i stedet for volum
- Trekker 2 hvis man kun har regnet ut feltet innenfor  $a$ .
- Trekker 3 hvis man kun har regnet ut feltet utenfor  $a$  eller antar at ladningen er i et punkt i midten.
- Trekker 1 hvis man ikke bruker  $D$ -integralet utenfor kulen, men kun integral med  $E$  og  $\epsilon_2$  uten kommentar. (Ok hvis det kommenteres).
- Trekker 3 hvis man utenfor summerer feltet inne i kulen med det utenfor — viser ikke tilstrekkelig forståelse.

b) Er  $\mathbf{D}$ -feltet og  $\mathbf{E}$ -feltet kontinuerlige over grenseflaten mellom plast og vann? Begrunn svaret.

**Answer.**  $E$ -feltet er ikke kontinuerlig, mens  $D$ -feltet er kontinuerlig.

**Solution.** Både  $\mathbf{D}$ -feltet og  $\mathbf{E}$ -feltet har kun en komponent normalt på grenseflaten. Vi kan her enten argumentere ut fra resultatene i oppgave a, hvor vi ser at  $D_r$  er kontinuerlig, mens  $E_r$  ikke er kontinuerlig. Eller vi kan argumenter direkte fra fysikken uten å ha funnet løsningen på oppgave a. Vi vet at for en grenseflate så vil  $D$ -feltet på hver side av grenseflaten være avhengig av overflatetettheten av frie ladninger på overflaten. Det er ingen frie ladninger på overflaten, så derfor er  $D$ -feltet kontinuerlig. Men normalkomponenten av  $E$ -feltet vil avhenge av tettheten av ladninger på overflaten — både frie og bundne. Siden det er en forskjell i dielektrisk konstant vil det være bundne ladninger på overflaten, og det vil derfor være en forskjell i det elektriske feltet,  $E_r$ , på hver side av overflaten.  $E$ -feltet er derfor ikke kontinuerlig, mens  $D$ -feltet er kontinuerlig.

**Sensorveiledning.** Læringsmål: Grenseverdier for  $E$ - og  $D$ -feltet. Polarisasjon.

- Merk at  $D$ -feltets normalkomponent er kontinuerlig, mens  $E$ -feltets normalkomponent ikke er det.
- Både  $D$ - og  $E$ -feltet har null tangentialkomponent på begge sider av grenseflaten. Disse er derfor kontinuerlig. Det kan vurderes om man bør trekke 1 hvis man ikke nevner tangentialkomponentene.
- Trekker 2 hvis man sier at  $E$ -feltet er kontinuerlig, hvis man argumenterer godt for at  $D$ -feltet er kontinuerlig.
- Hvis man bruker  $D_2 - D_1 = \rho_{fri}$  og kobler dette til en romladningstetthet og derfor konkluderer med at  $D$  ikke er kontinuerlig trekker vi 3 for dette. (De burde ha sjekket med forrige oppgave).
- Hvis man bytter om og sier at  $E$  er kontinuerlig og  $D$  ikke er det, gis det 1 hvis det er et fysikk-basert argument bak, selv om argumentet er galt. (Må vurderes)
- Hvis man ikke skiller de to feltene, men kun gir ett argument som om de var ett felt, gis det 1-2 avhengig av kvaliteten på argumentet.

c) Hvor er polarisasjonen  $\mathbf{P}$  størst i dette systemet?

**Answer.** For  $r = a$  akkurat på utsiden av plastkulen.

**Solution.** Vi kan bruke resultatet fra oppgave a: Vi finner da polarisasjonen fra  $\mathbf{P} = \mathbf{D} - \epsilon_0 \mathbf{E}$  og  $\mathbf{D} = \epsilon \mathbf{E}$  slik at  $\mathbf{P} = (\epsilon - \epsilon_0) \mathbf{E}$ . Vi setter inn uttrykket for det elektriske feltet og finner at

$$P_r = (\epsilon - \epsilon_0) E_r = \begin{cases} \frac{\epsilon_0 - \epsilon_0}{\epsilon_0} \frac{Q(r/a)}{4\pi a^2} & r \leq a \\ \frac{\epsilon - \epsilon_0}{\epsilon} \frac{Q}{4\pi r^2} & r > 0 \end{cases} \quad (9)$$

Vi ser derfor at polariseringen er størst for  $r = a$  akkurat på utsiden av plastkulen.

Vi kan også finne svaret uten å ha regnet oppgave a. Vi vet fra formelsamlingen av polariseringen er gitt som  $\mathbf{P} = \epsilon_0 \chi_e \mathbf{E}$ . Vi set at plastkulen har samme dielektrisitetskonstant som vakuum. Polarisingen inne i plastkulen er derfor 0. Utenfor plastkulen vil det være en polarisering. Fordi dielektrisitetskonstanten er konstant, vil polariseringen være størst der  $E$ -feltet er størst. Vi forventer at  $E$ -feltet avtar med avstanden, og derfor er det maksimalt for den minste avstasnden, altså for  $r = a$ , akkurat på utsiden av plastkulen.

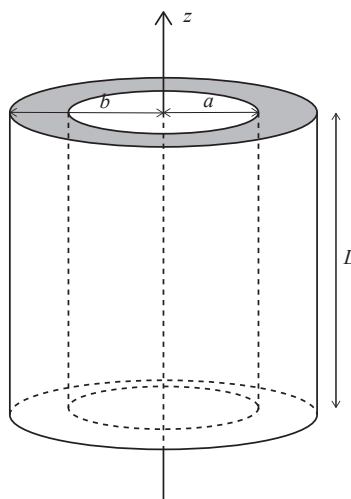
**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Polarisasjon og bundne ladninger.*

\*Hvis man regner ut polarisasjonen og finner et uttrykk for denne gis det full uttelling (selv om man skulle svare at polarisasjonen er størst utenfor kula uten å presisere hvor).

- Hvis man kun sier at polarisasjonen er størst i vannet eller utenfor kula uten å angi presist hvor eller uten å regne ut polariseringen, gis det kun 2 poeng. Det gis kun 1 poeng dersom det ikke begrunnes hvorfor.
- Det er her helt greit med et kvalitativt argument som gir riktig svar.

### Oppgave 3: Motstand fra et sylinderskall

Vi har laget en motstand som er formet som et sylinderskall med indre radius  $a$ , ytre radius  $b$  og lengde  $L$  som vist i figuren. Materialet har ledningsevne  $\sigma$ .



a) Hva blir det elektriske feltet i motstanden når det går en strøm  $I$  gjennom motstanden langsmed  $z$ -aksen? Du kan anta at strømtettheten er homogen i motstanden.

**Answer.**  $E_z = I/(\pi(b^2 - a^2)\sigma)$

**Solution.** Vi antar at det går en strøm  $I$  gjennom motstanden i positiv  $z$ -retning. Det gir en strømtetthet  $J_z = I/A$  hvor  $A = \pi b^2 - \pi a^2 = \pi(b^2 - a^2)$ . Det elektriske feltet  $\mathbf{E}$  er relatert til strømtettheten gjennom Ohms lov:  $J_z = \sigma E_z$ . Derfor er det elektriske feltet  $E_z = J_z/\sigma = I/(A\sigma) = I/(\pi(b^2 - a^2)\sigma)$ .

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Ohms lov. Strømtetthet.*

- Trekker 2 hvis man har regnet med det indre arealet, og øvrige argumenter er gode.
- Trekker 2 hvis man har regnet strøm i den radiale retningen.

b) Hva blir motstanden  $R$  til denne motstanden?

**Answer.**  $R = \frac{L}{\pi(b^2 - a^2)\sigma}$

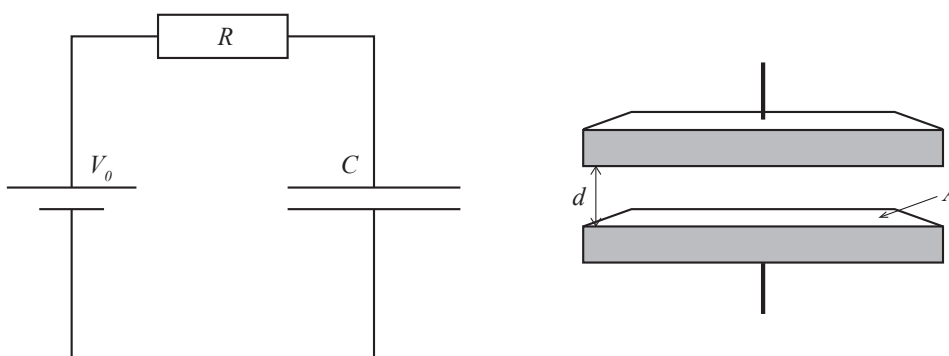
**Solution.** Vi finner spenningsforskjellen ved  $\Delta V = \int_0^L E_z dz = LI/(A\sigma)$ . Motstanden  $R$  er definert gjennom  $\Delta V = RI$  og dermed  $R = \Delta V/I$  som er  $R = L/(A\sigma)$  hvor  $A = \pi(b^2 - a^2)$ .

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Elektrisk potensial. Motstand.*

- Trekker 2 hvis man har sett på strøm i radiell retning i stedet for langs  $z$ -aksen.
- Trekker 1-2 hvis man ikke finner spenningsforskjellen fra det elektriske feltet.
- Trekker 1 hvis spenningen inngår i uttrykket for motstand.

#### Oppgave 4: Krets

Figuren viser en krets med et batteri med spenning  $V_0$ , en motstand  $R$  og en platekondensator som består av to plater med areal  $A$  og avstand  $d$  i vakuum.



a) Beskriv spenningsfallet over hver komponent i kretsen når den har stått på i svært lang tid og nådd en stasjonær tilstand.

**Solution.** Etter lang tid vil kondensatoren ha blitt ladet helt opp. Det går da ikke lenger noen strøm i kretsen. Spenningen øker derfor med  $V_0$  over batteriet og faller med  $V_0$  over kondensatoren. Det er ikke noe spenningsfall over motstanden fordi strømmen er null.

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Kirchoff lov. Kondensator. Strøm. Kretser.*

- Trekker 1 hvis man ikke forklarer at man bruker Kirchoffs spenningslov eller kort forklarer loven ved bruk.
- Det gis 1-2 poeng for en kort beskrivelse av spenningene, uten fysiske begrunnelser.

Vi presser så plutselig platene i kondensatoren sammen slik at de i stedet får avstanden  $d/2$ . Du kan anta at denne prosessen er instantan.

b) Beskriv kort hva som skjer i kretsen umiddelbart etter at platene er presset sammen.

**Solution.** Før platene presses sammen er det en ladning  $Q$  og  $-Q$  på hver side av kondensatoren hvor  $C = Q/V$  hvor  $V = V_0$  er spenningsfallet over kondensatoren. Ladningen er derfor  $Q = CV_0$ . Vi vet fra formelsamlingen at kapasitansen er  $C = A\epsilon_0/d$ . Umiddelbart etter at platene er presset sammen, vil fremdeles ladningen være  $Q$  og  $-Q$ , men nå er avstanden endret til  $d_1 = d/2$  slik at kapasitansen er endret til  $C_1 = A\epsilon_0/(d/2) = 2A\epsilon_0/d = 2C$ . Spenningsfallet over kondensatoren er nå  $V_1 = Q/C_1 = Q/(2C) = V_0/2$ . Det vil derfor begynne å gå en strøm gjennom kretsen og det vil være et spenningsfall over motstanden.

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Kirchoff lov. Kapasitans. Strøm. Kretser.*

- Et fysisk argument bør inneholde at ladningen på kondensatoren er bevart, men at spenningen over den halveres.
- Trekk 2 hvis det ikke kommenteres at ladningen er bevart.
- Trekk 2 hvis det ikke brukes et fysisk argument for hva den nye spenningen over kondensatoren blir.
- Trekk 1 hvis det ikke nevnes at det da vil begynne å gå en strøm gjennom kretsen.

c) Finn strømmen i kretsen,  $I(t)$ , som funksjon av tiden,  $t$ , etter at platene ble presset sammen ved tiden  $t = 0$ .

**Answer.**  $I(t) = I_0 e^{-t/RC_1} = \frac{V_0}{2R} e^{-\frac{t}{2RC}}$

**Solution.** Ved tiden  $t = 0$  umiddelbart etter at platene er presset sammen vil det gå en strøm  $I_0$  gjennom kretsen. Kirchoffs spenningslov gir oss at  $V_0 - I_0 R - V_1 = 0$  hvor vi setter inn  $V_1 = V_0/2$  og finner at  $V_0 - I_0 R - V_0/2 = 0$  og dermed  $I_0 = V_0/(2R)$ .

Detetter vil ladningen  $Q$  endre seg mens kondensatoren lades opp igjen frem til vi igjen når en stasjonær tilstand etter uendelig lang tid. Spenningsfallet over kondensatoren er  $V = Q/C_1$ . Dessuten vil  $I = dQ/dt$  fordi positiv strøm betyr at det strømmer ladning inn på kondensatoren så denne ladningen øker. Kirchoffs spenningslov gir oss at  $V_0 - IR - Q/C_1 = 0$ . Vi tar den tidsderivate. Merk at  $V_0$  er en konstant.

$$-\frac{dI}{dt}R - \frac{1}{C_1} \frac{dQ}{dt} = 0, \quad (10)$$

hvor  $dQ/dt = I$  slik at

$$\frac{dI}{dt} = -\frac{1}{RC_1} \frac{dQ}{dt} = -\frac{1}{RC_1} I. \quad (11)$$



Vi vet at løsningen av denne differensiallikningen har formen  $I(t) = I_0 e^{-t/\tau}$ . Her er  $I_0 = I(0) = V_0/(2R)$  som vi fant ovenfor. Ved å sette inn i likningen finner vi at  $\tau = RC_1$  hvor  $C_1 = 2C$  slik at løsningen blir

$$I(t) = I_0 e^{-t/RC_1} = \frac{V_0}{2R} e^{-\frac{t}{2RC}}. \quad (12)$$

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Kirchoffs lover. Kapasitans. Strøm og ladning. Kretser.*

- Trekker 1 hvis man ikke innser at  $V_0$  er en konstant og at den deriverte blir null
- Trekker 1 for minimale regnefeil i løsningen.
- Trekker 1-2 hvis man ikke setter opp Kirchoffs spenningslov korrekt.
- Trekker 1-2 hvis man ikke deriverer.
- Trekker 1 hvis man har satt opp fortegnet for en av spenningsfallene feil.

### Oppgave 5: Magnetisk dipol

En sirkulær strømsløyfe med radius  $a$  ligger i  $xy$ -planet med sentrum i origo. Det går en strøm  $I$  i positiv retning gjennom sløyfen.

a) Vis at  $z$ -komponenten av det magnetiske feltet langs  $z$ -aksen,  $B_z(z)$ , er

$$B_z = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{2\pi a^2 I}{(a^2 + z^2)^{3/2}} \quad (13)$$

**Solution.** Vi løser oppgaven ved å finne bidraget fra et element med lengde  $d\mathbf{l}$  og så integrere over alle elementer.

La oss først gjøre dette ved å regne med Cartesiske koordinater. Vi deler opp sirkelen i biter med vinkel  $d\phi$  i posisjonen  $\mathbf{r}' = (a \cos \phi, a \sin \phi, 0)$ . Strømelementet  $I d\mathbf{l}$  er da normal på posisjonen  $\mathbf{r}'$  og peker i retningen  $(-\sin \phi, \cos \phi, 0)$  slik at  $I d\mathbf{l} = I a d\phi (-\sin \phi, \cos \phi, 0)$ . Biot-Savarts lov gir oss at

$$d\mathbf{B} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{I d\mathbf{l} \times \mathbf{R}}{R^3} \quad (14)$$

hvor  $\mathbf{R} = \mathbf{r} - \mathbf{r}'$  og  $\mathbf{r} = (0, 0, z)$  slik at  $\mathbf{R} = (-a \cos \phi, -a \sin \phi, z)$ .

Et annet alternativ er å bruke geometri til å finne bidraget  $dB_z$ . Først ser vi fra symmetri at på  $z$ -aksen vil  $\mathbf{B}$  kun ha en komponent i  $z$ -retningen fordi det for hvert element i en posisjon  $\phi$  vil være et tilsvarende element i posisjonen  $\phi + \pi$ . Bidragene fra disse elementene vil legge seg sammen i  $z$ -retningen, men vil kansellere i retningen normalt på  $z$ -aksen. Hvor stort blir bidraget? Fra Biot-Savarts lov vet vi at bidraget blir

$$dB_z = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{(I d\mathbf{l} \times \mathbf{R})_z}{R^3} \quad (15)$$

hvor  $(\text{Idl} \times \mathbf{R})_z = \text{Idl}R(a/R)$ . Vi ser da at

$$dB_z = \frac{\mu_0 \text{Idl}a}{4\pi R^3}. \quad (16)$$

Vi integrerer over hele lengden av sirkelen,  $2\pi a$ , og finner da at

$$B_z = \int_C \frac{\mu_0 \text{Idl}a}{4\pi R^3} = \frac{\mu_0 I2\pi a^2}{4\pi R^3} \quad (17)$$

hvor  $R = (a^2 + z^2)^{1/2}$ .

**Sensorveiledning.** Læringsmål: Biot-Savarts lov.  $\mathbf{R}$ -vektor. Symmetrier.

- Trekker 1-2 hvis man ikke klart synliggjør bruk av  $\mathbf{R}$ -vektor i argumentet.
- Trekker 1-2 for manglende kommentar om symmetri eller at dette vises eksplisitt ved integrasjon.
- Trekker 1-2 for manglende utregning eller begrunnelse av kryss-produktet.
- Trekker 2 hvis det er uklart om man integrerer over areal eller linje og ender opp med  $\pi a^2$  (altså et areal)

Det magnetiske feltet fra en magnetisk dipol med sentrum i origo i et punkt  $\mathbf{r}$  er tilnærmet gitt som

$$\mathbf{B}(\mathbf{r}) = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{3\hat{\mathbf{r}}(\hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{m}) - \mathbf{m}}{r^3}, \quad (18)$$

hvor  $\hat{\mathbf{r}} = \mathbf{r}/|\mathbf{r}|$ . Uttrykket gjelder for store  $r$ .

**b)** Bestem størrelsen  $\mathbf{m}$  ved å sammenlikne resultatet for  $B_z(z)$  fra strømsløyfen med feltet fra en magnetisk dipol. Du kan anta at  $\mathbf{m}$  er rettet langs  $z$ -aksen.

**Solution.** Langs  $z$ -aksen er  $\mathbf{r} = z\hat{\mathbf{z}}$  slik at  $\hat{\mathbf{r}} \cdot \mathbf{m} = m_z$ . Dermed er uttrykket for dipolen langs  $z$ -aksen

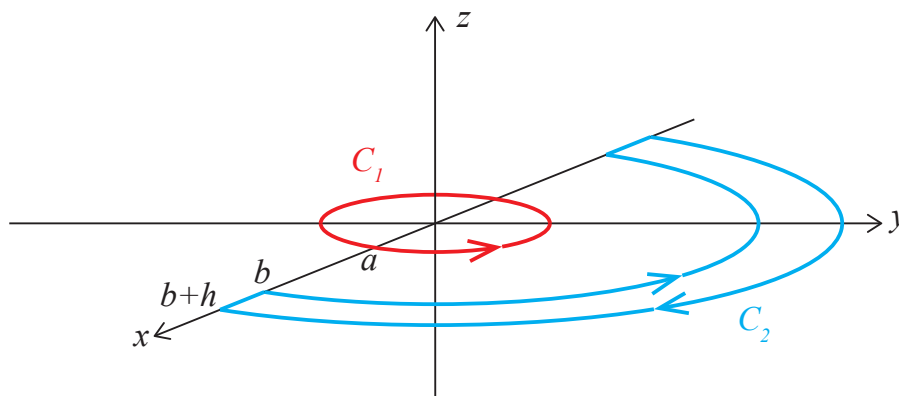
$$B_z = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{3m_z - m_z}{r^3} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{2m_z}{r^3}. \quad (19)$$

Vi ser derfor at  $2m_z = I2\pi a^2$  og dermed  $m_z = I\pi a^2$ . Dette stemmer også overens med definisjonen av magnetisk moment,  $\mathbf{m} = I\mathbf{S}$  hvor arealet i dette tilfellet er arealet til sirkelen med radius  $a$ .

**Sensorveiledning.** Læringsmål: Magnetfelt. Magnetisk moment. Modellering.

- Et kort, men riktig argument kan her gi full uttelling.
- Trekker 2 hvis man ikke kommenterer eller har gjort tilnærming for store  $z$ .
- Gir kun 1 hvis man ikke finner  $m$  ved sammenlikning, men kun henter et uttrykk for  $m$ .
- Trekker 1-2 hvis man ikke velger riktig punkt for sammenlikningen - trekker 2 hvis man prøver å gjøre sammenlikningen for  $z = 0$ .

c) Bruk uttrykket for magnetfeltet til en dipol til å finne et tilnærmet uttrykk for den gjensidige induktansen mellom en sirkulær krets  $C_1$  i origo og en krets  $C_2$  som illustrert i figuren under. Kretsen  $C_2$  består av en indre halvsirkel med radius  $b$  og en ytre halvsirkel med radius  $b+h$ . (Det gir nesten full uttelling om du kommer til et tilnærmet uttrykk ved å anta at  $h \ll b$ .)



**Solution.** Vi finner den gjensidige induktansen ved å anta at en strøm  $I_1$  går gjennom krets  $C_1$  og så finne fluksen gjennom krets  $C_2$ . Når det går en strøm  $I_1$  gjennom krets  $C_1$  kan vi tilnærmet bruke uttrykket for feltet fra en magnetisk dipol. Kretsen  $C_2$  ligger i  $xy$ -planet, slik at  $\mathbf{r}$  ligger i  $xy$ -planet. Det betyr at  $\mathbf{r} \cdot \mathbf{m} = 0$ . Magnetfeltet i en avstand  $r$  er derfor gitt som

$$\mathbf{B}(\mathbf{r}) = -\frac{\mu_0 \mathbf{m}}{4\pi r^3} \quad (20)$$

Fluksen gjennom  $C_2$  er gitt som

$$\Phi = \int_{C_2} \mathbf{B} \cdot d\mathbf{S} = \int_{C_2} B_z dS. \quad (21)$$

Vi ser at  $dS = \pi r dr$  og at  $S_2$  er orientert i negativ  $z$ -retning slik at integralet blir

$$\Phi = \int_b^{b+h} \frac{\mu_0 m}{4\pi r^3} \pi r dr = \frac{\mu_0 I \pi a^2}{4} \int_b^{b+h} r^{-2} dr = \frac{\mu_0 I \pi a^2}{4} \left( -\frac{1}{b+h} + \frac{1}{b} \right) = \frac{\mu_0 I \pi a^2}{4} \frac{h}{b(b+h)}. \quad (22)$$

Det er her også mulig å anta at  $B_z$  er tilnærmet konstant over en avstand  $h$ , hvis denne er liten sammenliknet med  $b$ . I så fall kan man finne  $S_2 = \pi b h$  som gir at

$$\Phi \simeq \frac{\mu_0 m}{4\pi b^3} \pi b h = \frac{\mu_0 I \pi a^2}{4} \frac{h}{b^2}. \quad (23)$$

**Sensorveiledning.** *Læringsmål: Magnetfelt. Magnetisk moment. Modellering.*

- Trekker 1 hvis man ikke har integrert, men kun gjort beregningen for en  $r$ -verdi.
- Trekker 1-2 hvis man ikke demonstrerer at man kjenner metoden for å regne ut  $L_{12}$ .
- Trekker 3-4 hvis man ikke har regnet ut fluksen i  $xy$ -planet, men i stedet ved å integrere langs  $z$ -aksen.
- Trekker 1 hvis strømmen inngår i uttrykket for induktansen.
- Trekker 1 hvis man har satt inn  $m$  i uttrykket for induktansen og ikke uttrykket for  $m$  fra oppgave b (og ikke har innsett at denne kanselleres av strømmen under brøkstreken).